

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

Hoc est, quod narrandum est posteris.
Quia hic Deus, qui fecit mirabilia in civitate S. Jerusalem, nec ipse receder à nobis, nec nos ab eo, nos erimus in æternum populus ejus, & ipse erit *Deus noster &c.*

PSALMUS XLVIII.

Titulus: *In finem filiis Core Psalmus, patet ex precedentibus.*

Argumentum est *adhortatio utilissima ad virtutem sectandam, & fugienda vitia.*

v. 1. Audite hæc omnes gentes, auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

v. 2. Quique terrigena, & filii hominum, simul in unum dives, & pauper.

Hæc est præfatio ad captandam attentionem, eoquòd oratio habenda conveniat omnibus hominibus æqualiter, & præsentibus, & futuris, & diviti, & pauperi. Itaque convocatur omne genus humanum ad audiendum; & quoniam neque locus ullus tantam multitudinem caperet, neque ulla vox oratoris à tam multis audiri posset; intelligere debemus, Prophetam prævidisse, Psalmos suos in omni terrâ, & in omni futuro tempore decantandos, & ideo omnes omnino ad audiendum invitasse.

Audite &c. auribus percipite, h. e. ita audite, ut sermo intra aures receptus ibi hæreat, ut attentè considerari possit. Quod dixerat, *gentes*, explicat, *qui habitatis orbem*, quicumque, & *ubicunque estis*, qui habetis communem materiam, ex quâ facti estis, *terram*, & commune principium activum, *Adamum hominem*.

¶ 3. *Os meum loquetur sapientiam, & meditatio cordis mei prudentiam.*

¶ 4. *Inclinabo in parabolam aurem meam, aperiam in psalterio propositionem meam.*

Iterum præparat auditorem tum ex dignitate materiæ, tum ex dignitate docentis. Os meum docebit ea, quæ faciunt hominem sapientem in altissimis causis contemplandis; deinde ea, quæ cor meum diurnâ meditatione concepit, quæque faciunt hominem prudentem in vitâ rectissimè instituendâ.

Inclinabo &c. attingit magnitudinem Doctoris Spiritûs S. subjiciam aurem meam Spiritui loquenti, & obedenter audiam, & sic aperiam propositionem mihi à Deo inspiratam. Per parabolam intellige propositionem obscuram, quæ attentionem, & studium requirit, ut intelligatur. Ad-
dit *in psalterio*, ut suavitas musicæ temperet
gravi-

gravitatem doctrinæ, eaque jucundius, & avidius suscipiatur.

ψ. 5. *Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me.*

Jam ponit propositionem, quæ omnes omnino contingit: quid est, quod me terrere poterit in die judicii divini? Dein respondet: nihil omnino est, nisi iniquitas, & quidem illa extremæ vitæ meæ: illa enim velut murus circumdabit me, ut evadere non possim, quia cessat pœnitentia, & indulgentia.

ψ. 6. *Qui confidunt in virtute sua, & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.*

Qui non timent diem malam, freti potentia, & viribus suis, illi etiam in multitudine &c.: existimant enim pecuniis omnia expugnari posse. Et licet in hoc sæculo magna vis inest divitiis; in die tamen malâ nullæ invenientur, neque, si invenirentur, prodesse possent; unde.

ψ. 7. *Frater non redimit, redimet homo? non dabit Deo placationem suam.*

Frater non redimit, multò minùs alius homo redimet: neque alium, neque se ipse liberare potest; licet omnes pecunias offerat ad placandum Deum in die malâ, nihil ei proderit.

L 5

ψ. 8.

¶. 8. *Et pretium redemptionis animæ suæ, & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.*

Quia placatio Dei est pretium redemptionis, quod solus unigenitus Dei dare potuit. Unde qui in divitiis suis confidit, laborabit in tormentis æternis, & vivet adhuc vitam voluptariam, quæ illi sola videtur esse vita, usque in finem à Deo constitutum.

¶. 9. *Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, & stultus peribunt.*

Non morietur stultus, confidens in divitiis, ante tempus, cum viderit aliquos sapientes ante tempus morientes; tandem tamen simul cum sapientibus stultus, & insipiens morientur. S. Basil. vocat insipientem, qui ad humana, & communia ineptus est; stultum, qui, neglectis divinis, terrenis solùm intentus est.

¶. 10. *Et relinquent alienis divitias suas, & sepulcra eorum domus illorum in æternum.*

Confidentes in divitiis probat verè stultos esse, quia divitiis uti nesciunt, easque relinquent iis, quos ignorant, aut qui velut alieni ipsorum citò obliviscuntur; sibi autem nihil retinent, nisi sepulcrum, in quo jacere debent corpora, velut in taberna-

bernaculo, in æternum, sive donec generationes, & generationes peragentur, sive usque ad mundi consummationem, ut dicitur *ψ. seq.*

ψ. 11. Tabernacula eorum in progenie, & progenie, vocaverunt nomina sua in terris suis.

Prima pars jam antè explicata est. Addit: stulti illi, quia nomina sua scripta esse non sperant in cælis, ea scribunt in terris, h. e. parietibus, vel libris à se scriptis; vel hæredes sua nomina gerere curant &c.

ψ. 12. Et homo, cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Occasione stulti, in divitiis confidentis, digreditur ad ipsum genus humanum coarguendum. Et sic homo, honoratus à Deo ratione, libertate, imagine divinitatis, immortalis animâ, imperio super omnia terrena, non intellexit hunc honorem suum; sed comparatus est &c., dum more pecudum non prospicit futura, æterna; sed præsentibus inhiat, subjicit se corporalibus passionibus &c.

ψ. 13. Hæc via illorum scandalum ipsis, & postea in ore suo complacerebunt.

Hæc via, quam sequuntur, dum vivunt more bestiarum, hi mores offendicula

cula multa illis præbent, & ruinæ magnæ causa sunt illis, qui tamen, cùm malefecerint in sceleribus sibi gloriabuntur; quæ est summa calamitas.

¶. 14. *Sicut oves in inferno positi sunt, mors depascet eos.*

Quoniam dixit, homines factos esse per peccatum similes bestiis, addit finem illorum fore, ut more ovium insipientium mactentur. Hinc patet tum multitudo, tum imbecillitas hominum, etsi hinc ditissimorum, & potentissimorum, qui ad infernum detrudentur: oves enim gregatim conjiciuntur in stabula, & sinè ullâ resistantiâ ducuntur ad macellum. Et tum mors impiorum nunquam erit finienda.

¶. 15. *Et dominabuntur eorum justi in matutino, & auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum.*

Et dominabuntur impiis damnatis justi, cùm illucescet dies resurrectionis, & initium sæculi futuri: tum robur, & potentia eorum conteretur, erit inutilis instar vestis consumptæ, & laceræ, dum gloriam habitaculorum mutabunt cum inferno, carcere teterrimo, & vilissimo.

¶. 16 *Veruntamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cùm acceperit me.*

Addit

Addit nunc futuram sortem piorum, in quorum numero se ipse ponit. Impiis quidem accidet, quod dixi, sed contrarium mihi, & meî similibus: non patietur Deus animam meam rapi à manu inferi, nec deduci ad loca pœnarum, cùm de hoc mundo per corporis mortem accipiet me.

ψ. 17. *Ne timueris, cùm dives factus fuerit homo, & cùm multiplicata fuerit gloria domûs ejus.*

ψ. 18. *Quoniam cùm interierit, non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria ejus.*

Ex dictis concludit, exhortando justos pauperes, & à divitibus oppressos. Si videris inimicum tuum divitem esse factum, & gloriam domûs ejus multiplicatam per numerosam familiam, & multiples dignitates propinquorum ejus, ne formides potentiam ejus, ne ob metum temporalis potentiæ fortè offendas æternam omnipotentiam Creatoris. Nam dives post mortem, omnibus communem, nihil eorum, quæ hîc possidebat, secum asportabit, nec sequentur eum ad inferos amici, famuli, honores, dignitates.

ψ. 19. *Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi, cùm benefeceris ei.*

Ratio, cur gloria impiorum non comitetur eos. Impius in hâc solùm vitâ benedic-

dicetur, tum à Deo per beneficiorum temporalium collationem, tum ab hominibus per adulationes: & vicissim impius laudabit te; & tibi gratias ager, si ei benefeceris; sin autem aliquid mali illi evenire permiseris, continuò te blasphema- bit.

ψ. 20. Introibit usque in progenies patrum suorum: & usque in æternum non videbit lumen.

Impius post hanc vitam introibit ad ea loca, ad quæ illum præcessit progenies patrum suorum, quos secutus est in flagitiis, & justo iudicio manebit in æternis tenebris, qui nimirum delectatus est luce honorum, & gloriæ temporalis, & lucem gloriæ cælestis non quæsit.

ψ. 21. Homo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Repetit *ψ. 12.*, tum ut ostendat, præcipuam causam miseriæ hominum esse insipientiam, qui uti ratione nolunt; tum ne miremur, si pauci omnino ænigma in hoc Ps. propositum intelligant. Id enim indè accidit, quia *homo propter peccatum comparatus est &c.*

PSALMUS XLIX.

Titulus: *Psalmus Asaph.*

1. Pa-